

De pctō veniali t̄ vnde dicatur 29

sibile et ipsa dispositio remittendi. **H**ic ut enī aliq̄s morbi corporalis fm̄ sui naturaz̄ incurabilis dicitur q̄ in se h̄z illō p̄ qd tollunt ea et q̄b̄ morbo curari p̄t. utputa q̄ tollit virtutē nature vel inducit fastidii cibi et medicinae. licet de sua gratia et miraculo posset illuz̄ morbi curare. ita suo mō iste morbi spūalis q̄ pctm̄ in sp̄m̄ sc̄m̄ dicitur fm̄ suā naturā incurabilis et irremissibilis dicēt et eo sc̄z q̄ de sui natura excludit ab iūc̄t ab homine illa p̄ q̄ sit peccator remis̄o. **N**on tñ ppter hoc intelligēda est oīno p̄clusavia sanatōis et remissiōis. fm̄ oīpo tētū et misericordiā dei. p̄ quā aliq̄n̄ tles q̄i miracloſe spūalit̄ sanāt̄. licet raro et difficulte. De nullo eteni q̄dū durat hec vita despandū ē. considerata. s. oīpotētia et misericordia dei. **H**z̄ considerata natura et cōditioē pcti. aliq̄ filii diffidēt̄ dicūt̄ h̄t̄ur p̄ aplm̄ ad eph̄. **V** H̄t̄ alij̄ alio mō istā irremissibilitatē pcti in sp̄m̄ sc̄m̄ exponēt̄. s. effectualit̄ iuxta ea q̄ supra notata sunt. **N**otāt̄ ei q̄ hoc nomē irremissibile tripliciter sumi p̄t. **U**no mō negatiue sc̄z q̄ nullo mō remitti p̄t. **E**t isto mō peccati angeli et dānator̄ irremissibile dicūt̄. **A**lio mō p̄uatue qd̄ sc̄z et se cōgruētiam nō h̄z q̄ remitti debeat. licet et congruētia divine bonitat̄ remitti possit. **E**t hoc mō omne pctm̄ mortale irremissibile dicunt̄. **T**ertio mō h̄rie q̄. s. ex se iportat̄ et includit dispositioēs h̄riā ad remissionē. **E**t h̄mō pctm̄ in sp̄m̄ sc̄m̄ irremissibile dicunt̄. q̄ iportat̄ et se et includit dispositioēs h̄riāt̄ grē remittēti pctm̄. p̄ despatōz̄ sc̄z vel p̄sumptōz̄ aut alias ei sp̄es. **E**t iuxta istū modū ponēti capiūt̄ etiā nūex seu sufficiētia ser speciez̄ pcti in sp̄m̄ sc̄m̄ supra emerataz̄. hoc sc̄z mō. **I**n remissiōe ei ut dicūt̄ tria occurere h̄nt̄ videlicet. ip̄e remittēs. ille cui remittit̄ et dispositio remittēdi in eo cui remittit̄. **I**n ip̄o remittente duo sunt. s. mia et iusticia. **L**ōtra p̄mū q̄ peccaſ p̄ despatōz̄. s. sc̄dm̄ p̄ p̄sumptōz̄. **I**n eo cui remittit̄ duo eē t̄uenit sc̄l̄z dolorē de omisso. et p̄positū vlt̄erit̄ de nō omittēdo. **L**ōtra p̄mū q̄ peccaſ p̄ obstinatōz̄. **L**ōtra sc̄d̄ p̄ finalē ip̄enitētā. **D**ispositō p̄ remittēdi i eo cui remittit̄ duplet̄ ē. s. cognitio veri. et amor boni. **L**ōtra p̄mū q̄ tu peccāt̄ p̄ ip̄ugnatōz̄ veritas agnitus. **L**ōtra sc̄dm̄ p̄ inuidētā fraterne grē. **E**t acci p̄t̄ hic finalē ip̄enitētā put̄ i sup̄iorib̄ de

claratū ē. nō quidē put̄ iportat̄ etiāt̄ nō in pctō vlḡ in fine. nā sic in q̄lib̄ pecato mortali et ringere p̄t. s. negatiue. put̄ sc̄z dicit seu iportat̄ p̄positū nō penitendi. **E**t isto mō ē sp̄es pcti in sp̄m̄ sc̄m̄. **B**re uiter ut iā tacitū est iste vlt̄im̄ mod̄ pone di in effectu reincidit̄ i ea q̄ sup̄ī dicta et declarata sunt. **S**ed iō hic inseri placuit ut legentes cape possint qd̄ eis magis se debit et placebit.

De peccato actua

li vēiali. **E**t circa ip̄z in generali occurrēt̄ expedita igit̄ iuxta ice (tib). p̄tū hui⁹ octauī tractat̄ p̄nt̄ lībelli ordinē declaratōe duorū principaliū mēbroz̄ p̄rie dīni siōis pcti supra tacte et posite sc̄z pcti ori ginalis. et pcti actualis mortalit̄. **N**unc de alio tertō mēbro principali eiusdē dīni sionis. s. de pctō actuali veniali. aliq̄ dicēda veniūt̄. **E**t p̄t̄ qd̄ sit et vñ dicat̄. **S**ecūdo de diuerf̄ ei noībo seu appellatōib̄. Tertio de aliquib̄ ipsi⁹ peccati effectib̄.

Quid sit peccatus

Pveniale. et vnde dicatur. **E**cclatū veniale fm̄ Aug. est q̄ licet pena mereat̄. nō tñ hoīem vlḡ ad reatū p̄petue mortis grauat̄ seu obligat̄. s. facile indulget̄. **P**ro q̄ ad maiore declaratōe sciēdū est q̄ licet diffinitō Aug. in sup̄iorib̄ pctō mortali attributa. s. qd̄ est dictū vel factū vel p̄cupitū h̄ legē dei seu legē eternā. pctō actua li in generali seu tāq̄ generi ab aliq̄b̄ lattribuāt̄. et sic fm̄ eos posset etiā pctō veni ali fm̄ māius et min⁹ p̄petere sen̄ p̄uenire. **S**ecūdo tñ b̄tū Tho. p̄t̄ia sc̄de sue summe. illa diffinitio sic supra pctō mortali attributa. maḡ p̄rie ipsi⁹ pctō mortali cōuenit. **N**ā in eo est p̄fecta rō pcti. quā pro p̄dicta diffinitio iportat̄. **N**ā ut dī idē doctor q̄ pctm̄ veniale dicat̄ pctm̄. hoc solū est fm̄ ip̄fectā rōem pcti. imo in ordīne ac respectu ad pctm̄ mortale p̄t̄ eo mō peccati veniale dici pctm̄ sicut accus̄ i ordīne ac respectu ad subam dī ens. i. fm̄ ip̄fectā rōem entis. **P**ctm̄ enī veniale ex se nō fit seu omittit̄ h̄ legē. **N**ā h̄o in q̄ntū veni aliter peccāt̄. n̄ facit q̄ lex phib̄. nec p̄ter mittit illō ad qd̄ lex et p̄cepto obligat̄. q̄ iā non peccaret̄ venialiter sed mortaliter.

Compendium theologie

Sed facit p̄ter legē qz s. non obfuit modū rationis quē let int̄edit. Et video vi dicit idē b̄tūs Ioh. diuisio p̄cti in mortale et veniale. non est diuisio generis in sp̄es. que eq̄liter rationē ipsi⁹ generis p̄cipit s̄z solū est diuisio analogi in sp̄es. s. ratio- nē generis fīm p̄us et posse⁹ p̄cipiatēs.

Cro quo adhuc notādū q̄ duplex ē re gula h̄uana evoluta. Una xp̄in q̄ est ip- sa h̄uana rō. Alia est p̄ia regula s̄z lex et na q̄ est q̄s i rō dei. Et p̄ p̄cipiōez ad istas regulas sumi⁹ et attēdi⁹ rectitudō volūta- tis. et ois m̄ēsuratio cuiuscumq; aci⁹. que talis d̄ esse. vt volūtas nō declinet a suis extremis. s. a deo p̄cipio et a deo fine. Ut videlz oia a deo se habere cognoscat et in deū oia referat. q̄ rectitudie et cōmēsura- tōe si diuertat in cōmēsura et deordina- ta erit. Et ethocbz acē h̄uān⁹ q̄ sit bon⁹ vel mal⁹. ex eo s̄z q̄ debitā bz cē mensura- tionē. vel ea caret. Et q̄ntopl⁹ recedit ille act⁹ a debita cōmēsuratōe. tāto effici⁹ pe- ior et deierior. Et hinc vtracū est sumi⁹ rō p̄cti mortalis et p̄cti venial fīm scilz di- uersitatē inordinatōis q̄ cōpler rōem pec- cati. Duplex ei⁹ est inordinatio. Una p̄ sub tractōem p̄cipi⁹ et finis ordīs s̄z dei. Et hec inordinatio facit p̄ctm mortale. qñ. s. ania p̄ p̄ctm deordinat⁹ vsq; ad auersionē ab ultimō fine. q̄ etiā principi⁹ ordīs est. et cui p̄ caritatē vniri debem⁹. Alia inordinatio est. q̄ saluato ipso p̄cipio et fine or- dīnis. sit inordinatio solū circa ea q̄ sunt circa ipm principi⁹ et finē. Et hec inordinatio facit solū p̄ctm veniale. q̄ tūc ania non deordinat⁹ p̄ p̄ctm vsq; ad auersionē ab ultimō fine. q̄t iā dictū est etiā ipz p̄n- cipi⁹ ipsi⁹ ordīs est. Et dat ipē b̄tūs Ioh. exm̄ de inordinatōe cōpletōis q̄ attingit in aliq̄ aimali. Nā si illa inordinatio pce- dat vsq; destruktōe et viralis p̄cipi⁹. tunc seqtur mors. Si vero saluo p̄cipio vi- tali. sit solū quedā inordinatio h̄uoz tūc solū quedā est egritudo. Dicis at p̄ctm veniale a venia. ex quo insurgit q̄ aliq̄ ra- tionē hui⁹ imponētes dicunt. triplici p̄si- deratōe seu respectu. aliqd p̄ctm dici ve- niale. s. ex euētu et cā. ex genere. Exeuētu quidē qz realit veniā p̄secutū est. Et hinc est qđ dicit Amb. q̄ om̄e p̄ctm intelligen- do etiā de mortali. q̄ penitētiā fit veniale. H̄z ista cōsideratio seu acceptio p̄cti ve- nialis larga ē. nec p̄posito cepto bñ zueni-

ens. Et cā vero. qz illō p̄ctm licet forsan ex suo esse mortale existat. bz in se seu i- portat aliqd vñ veniā conseq̄ possit. non quidē ex se simplr s̄z ex qdā cā indirecta. H̄na s̄z bz in se seu iportat aliqd suam culpā diminuēs. vt sunt p̄ctā q̄ infirmita- te vel ignorātia cōmitunt̄ respectu eorū q̄ cōmittunt̄ ex p̄pria malicia. Et ista ad- buc cōsideratio seu acceptio non cōgruit nō p̄posito. Et genere āt. qz illō p̄ctm de- se nō tollit ordinē ad ultimū fine. et sic nō meret penā eternā. H̄z qz aliquā inordi- nationē obliq̄tatē a recta regula iportat meret penā sed tēpale. vt iā satis supra ex- positū est. Et fīm ista acceptōem intel- ligunt̄ ea que iā hic de p̄ctō veniali tra- cta sunt et tractabūt. Nā fīm ipm p̄sidera- tōem seu acceptiōez distinguit̄ et diuidit p̄ctm veniale h̄ p̄ctm mortale. dū cōit di- cī q̄ p̄ctōp̄ actualiū alid est mortale aliud veniale. Que diffētia seu distinctio inter p̄ctm mortale et veniale sumi⁹ ex ob- jecto seu ex p̄te obiecti. Tū enīt iā supra aliqliter factū est. volūtas peccātis fertur in alqd qđ fīm se repugnat caritati que ē principiū vite sp̄ualis. et p̄ quā homo or- dinat̄ ad ultimū fine s̄z dei. tūc illō pec- catū ex suo obiecto seu rōne sui obiectibz q̄ sit mortale ex genere siue sit h̄ dei dire- cte. vtputa h̄ eius p̄pria dilectōz et honore vt sunt infidelitas. heref. blasphemia et hmōi. H̄ne sit h̄ deum indirekte. vtputa cōtra dilectōez p̄tī. quā vult et p̄cepit. sicut homicidiū adulteriū. et silia. Tū re- ro volūtas peccātis fertur in id qđ in se con- tinet qndā inordinatōem. que tñ nō con- trariat dilectioni dei et p̄tī sicut sunt/ verbū oiosum risus supflu⁹. et alia hmōi tūc illud p̄ctm ex suo obiecto seu rōne sui obiecti nō bz qđ sit mortale ex genere s̄z solū veniale. Et hoc est idē in effectu cuz illo qđ cōiter dr̄/p̄ p̄ctm mortale est libi- do seu voluptas in creatura supra dei. i. plusq; deo vel eq̄ vt deo. et veniale est cō- placētia seu voluptas in creatura intravlt̄ citra dei. i. q̄n plus q̄s deo nec eq̄ sicut deo. qz s̄z nō vellet q̄s illi finalr adhere- re. vel propt̄ illō deo disiplcere. aut sciēt h̄ ei⁹ p̄cepta et mādata q̄cōs facere. Pro- ap̄liori isup tā dicēdoz q̄s etiā iā dictōp̄ et sp̄caliter sup̄aybi actū est qñ vicia capi- talia mortalia et qñ venialia existat̄. decla- ratōe. est sciēdū. q̄z act⁹ morales n̄ solū

De pctō veniali & ei' cognitiōe

29

recipiūt rōem boni et mali et obiecto seu rōne obiecti. sed etiā et aliqua dispositōe seu intentōe agētis. qnq̄ cōtingit q̄ ille actus q̄ alias ex suo genere scz rōe sui obiecti cēt p̄c̄m̄ veniale. expte dispositōis ipsius agētis efficit mortale. **V**el qr̄ ipse agēs in illo cōstituit suū finē vltimū. **V**el qr̄ illō ad aliqd aliud ordiat qd ex suo genere p̄c̄m̄ mortale existit. **V**tputa grā et empli. **S**i iuxta supra tacta/aliq̄s dedilectōe alicui boni cōmutabilis/qua cōtra deū haberet/intatū trāsiret. q̄ illi tali bono cōmutabili/canq̄ ibi suū vltimū finē cōstitutēs adhereret. iā illō quod alias ex suo genere nō esz nisi veniale p̄c̄m̄. ex ipsius agētis dispositōe seu intentōe fieret mortale. **V**el in alio exēplo met supi' posito. vbi q̄s verbū ociosum qd de suo genere nō est nisi veniale/ordinaret ad adulteriū cōmittēdū. tūc verbū ociosum esset p̄c̄m̄ mortale. **E**t sīm hoc p̄prie h̄nt intellegi illi quatuor modi/qbus p̄c̄m̄ veniale effici mortale. supra/vbi de peccato mortali actū est/specificat. **S**illē eriam ex opposito contingere p̄t q̄ ille act⁹ q̄ alias ex suo genere scz rōne sui obiecti esset p̄c̄m̄ mortale. ex p̄t seu dispositōe agētis fīveniale. p̄pter hoc scz q̄ act⁹ est ipffectus id est nō pfecte a rōe q̄ est primū actuū moraliū directiū seu regulariū principiū/deliberat⁹. **S**icut de subitis seu primis motib⁹ infidelitatis vel blasphemieis alijs exēplificari posset. **V**el etiā iuxta in superiorib⁹ tacta de iniuidia. q̄ ex suo genere rōne sui obiecti est p̄c̄m̄ mortale. cū sic dolor et displicētia de bono alteri⁹ q̄ recte cōtrariaſ charitati. **S**i tm̄ in motu ipfecto et nō plene a rōne deliberaſto p̄sistat. manet solū p̄c̄m̄ veniale. **E**t sic de pluri bus exēplificari posset de q̄b⁹ magis ī loco iā allegato. vbi qnq̄ vicia capitalia. mortalia vel venialia existat actū est. **N**e autā ī superiorib⁹ q̄s ī seq̄ntib⁹ vbi de pctō mortali et de pctō veniali agit⁹ addit⁹ hoc nomē actuale. cū tm̄ plura sunt pctā tam mortalia q̄s venialia. q̄ in non faciēdo seu omittēdo consistit. q̄ cōiter pctā omissionis appellans. rō principalis fuit/ad clarificandā dīam inter p̄c̄m̄ origina- le. et p̄c̄m̄ nō originale qd cōiter p̄ actuale ab originali distinguit. qr̄ nō nisi actus ab extravel ab actu qdā interiori voluntatis cōmittit. qd nō sic est in pctō origina-

li. vt sat⁹ ī superiorib⁹ declaratū est. **C**irca que pctā omissionis qntū ad p̄ntē materiā spectat/est aduertēdū q̄ omissionis corū scz ad q̄ hō tenet. quia alias p̄prie nō esset omissionis. aliquā cōtingere p̄t ex sola inadvertentia seu obliuio. vtputa grā etēpli. **L**ū aliquis hora debita qua tenet ire ad eccliam/obliuiscit̄ ire. et talis omissionis nullū vel modicū est p̄cti⁹. qr̄ iā extra actū volūtatis est. **A**dhuc si illa obliuio et aliqua alia causayel occasione. siue xp̄inq̄ siuere mota p̄cedente. circa quā hō vuidere poterat et debebat/cōtingeret esset mai⁹ pecatū circa illa/q̄s circa ip̄am omissionē ī se. Aliq̄n̄ vero cōtingere p̄t omissionis et aliquib⁹ alijs cauf seu occasionib⁹/q̄tū non sunt in p̄tē hois. vtputa ī exēplo iam cepto. **S**i aliq̄s p̄pter graue infirmitatē/vel alias contra tuā voluntatē detent⁹ seu impedit⁹/nō iret ad eccliam hora q̄ tenet et tūc ipsa omissionis nō h̄z rōem p̄cti. immo nec p̄prie ī isto casu dī dici omissionis. Aliq̄n̄ autē cōtingere p̄t omissionis et cauf vel occasionib⁹ que subiacēt voluntati hois. et tūc omissionis habet rōem peccati. **D**uia tūc semper oportet illa causa seu occasio ī qntū est voluntaria/habeat aliquē ad minus interiorē actū voluntatis. qd potest cōtingere seu cōsiderari dupl̄r. **U**no modo qn̄ ille act⁹ interior voluntatis directe ferit ī ip̄am omissionē. vtputa ī exēplo iam tacto. **A**liq̄s hora debita q̄ tenet/omittit ire ad eccliam/solū qr̄ vult nō ire vitas laborē vel h̄mōi. et tūc talis actus voluntatis et p̄prie et de p̄ se pertinet ad omissionē. **V**oluntas etenī cuimlibet p̄cti. p̄prie et de p̄ se ad illud p̄cti⁹ p̄tinet. eo q̄ volūtariū est derōne p̄cti. intatū ut dicat. **I**ng. peccatū adeo volūtariū esse. q̄ si nō sit volūtariū/p̄cti nō est. **A**lio modo cōtingere seu cōsiderari p̄t qn̄ scz ille act⁹ volūtariū n̄ ferit directe ī ip̄am omissionē. scz ferit in aliqd aliō p̄ qd cōtingit omissionis illi⁹ ad qd q̄s tenet. **E**t iste vocat act⁹ exterior et de p̄ accēns. **O**d iterū dupl̄r considerari p̄t. **D**uarel illō ī qd sic ferit ipsa volūtā/est ipsi omissioni cōiunctū. vtputa cōtinuādo exēplū iā ceptū. **A**liq̄s omittit ire ad eccliam hora debita q̄ tenet quia tūc vult ludere vel bibere. et ludit vel bibit. certū est qr̄ ille act⁹ ludēdi vel bibēdi illa hora. est actus cōiunct⁹ illi omissionis. **V**el illud ī qd voluntas ferit nō est ipsi omissioni cōiunctū. scz est p̄cedēs.

J 3

Compendiū theologie

et remotū/vtputa Aliquis rult diu vigi-
lare desero et vigilat/ ex quo contingit q
omittit ire ad ecclesiā hora matutinā.
certū est q ipse actus vigilādi de sero/nō
est cōiunct⁹ ipsi omissioni. Ex qb⁹ p̄t⁹ q
licet ipa p̄tā omissionis dēp se et simplr
psiderata/ possint esse absqz aliquo actu
ab extra respectu tñ actuū tā interior⁹ ip/
suis voluntatis et de p se/q̄ exterior⁹ et de p
accī nō sunt sine aliquo actu. Et exi-
de actualia dici p̄nt. Per iam hic tacta p̄t
quib⁹ apud se pp̄edere/qñ p̄tā omissionis
sunt mortalia vel venialia. vel graui
vel leui. Psideratis scz obligatoe q̄ quis
ad aliqd faciendū tenet. et necessitate vel
vtilitate illi us ad qd sic teneat. et caus⁹ seu
occasioneb⁹ et quibus omissione contingit

De natura primo/

rum motū t quando peccata existant.

Via vero omne p̄tm acuale
sive mortale sive vēiale/ cōiter
a primis motib⁹ ortū habz. im-
mo ipsi primi motus inf p̄tā
venialia cōputant. In omni enī tentatōe
est cōiter iste successus. q̄ p̄to insurgit p
mus mot⁹. q̄ se q̄ delectatio. et enī con-
sensus. Ordo enī tentatiōis hic cōiter est
q̄ p̄ tria successiue in p̄tm inducimur. s.
suggestiōe delectatōe. p̄ sensu. ita q̄ p̄ sug-
gestiōne que sive ab extra. vt a diabolo et
mūdo. cuiusmodi tentatio nō est p̄tm s̄
materia exercēde virtutis. sive ab itra vta
fomite. q̄ nobis inest. pcedat. excitat p̄t
mus mot⁹. et ibi tentatio inchoat. p̄ de-
lectatōz. p̄ gredit. et p̄ sensum p̄summat. q̄
tñ p̄summatiō intelligat de p̄ sensu in actu
nā aliquē est repire p̄ sensum in delectatō
nē. in quo lic⁹ psistat p̄tm. nō tñ ibi pro
prie dō tentatio p̄summati. vt lat⁹ infra de-
clarabit. Ideo p̄ clariori intellectu tā iam
dictoz q̄ etiā dicendorū (venit aliqd de
ipsis p̄mis motib⁹ delectatōe p̄ sensu. in
generali tāgendū. Pro quo sciendū q
anima sensibilis duplē babet potentia
Unā apprehensiua. aliā motiua. Appre-
hensiua itez diuidit in apprehensiua de
foris. et in apprehensiua de intus seu ab in-
tra. Vires apprehesiue de foris seu ab
extra sunt quinqz sensus p̄ticulares sive
exteriores. s. visus auditus. gustus. odo-
ratus tactus. Et sunt vires apprehesiue
passiue. q̄ sensatio sit in ipsis sensib⁹ ab

intra suscipiēdo et nō ab extra mittendo.
Et sunt isti sensus/ solū pceptibiles res
singulariū. et nō vniuersaliū. Et hñt oēs
vniam originē/ a sensu cōi. a quo veluti lū
neca centro erunt. Et ad causandū in eis
debitā sensificatōem/ quatuor oportet cō
currere. s. obiectū p̄ns. mediū deferens. et
dispositū organū cōueniēs et sanū. et actu
alem aic intentōem. Et in multis cōueni-
unt et differunt adiuvicē. q̄ pro materia p̄/
senti nō est necessariū exp̄mtere. Vires
autē apprehesiue ab intus/ sup̄ qnqz po-
tētie interiores anie sensibilis. q̄ sunt sen-
sus cōis. imaginatio. estimatio. fantasia.
et memoria. Et sunt etiā oēs iste qnqz po-
tētie passiue. quia ab int̄ suscipiēdo app̄
hendit et patiunt̄ a formis rez singulari-
um. Et sunt etiā circa p̄ticularia tñ. Et
est sensus cōis potētia que oīm sensuum
p̄ticulariū obiecta apprehēdit. Nam alijs
sensus similitudines suorū sensatorū ad
sensem cōez reducūt. quo mediāte de sin-
gulorum p̄prietatib⁹ iudicat et discernit.
Quia fm iudicū sensus cōis/ apprehe-
dim⁹ nos videre qñ videm⁹. et audire qñ
audim⁹. et sic de alijs. Virtus autē ima-
ginaria/ est potētia app̄hēsiua. in q̄ ima-
ginatiōes rez sensibiliū reseruant. Ista
virt⁹ plus abstrahit q̄ sensus. qm̄ sensus
non accipit formā rei nisi ipsa re p̄ntē. Imaginatio vero formam rei referat. re
etiā ipa absente. Et in h̄ differt a sensu cōi
q̄ sensus cōis indiget p̄ntia rei exterioris
sicut sensus p̄ticulari. imaginatio p̄o nō
Ista virt⁹ vocat thesaur⁹ formaz. qm̄ sic
dictū est dictū est forme rez a p̄ticularib⁹
sensib⁹ recepte in ea retinet et feruant. Et
de istis duab⁹ potētiis sufficiat que dicta
sunt summati. p̄ intellectu dicendorū te-
gisse. Qui ampliora et etiā de alijs tribus
potētiis q̄sierit ad philosophū recurrit.

De vi sensibili mo

tiua spiritualiter.

Is sensibilis motiua. qndoc⁹
mouet spūalr. qnqz corporali. Unā
mouet spūalr. dō appetituia. q̄
etiā duplē mouet. s. aut diligēdo aut odie-
do. Iuxta q̄ diuidit in cōcupiscibile. et in
irascibile. q̄s aia appetit bonū. vel iſur-
git cōtra malū. Et exiō oriunt̄ q̄tuor affe-
ctōnes. s. gaudiū spes dolor. timor. De
sensualitate. Sensualitas etiā est vis aic-

De p̄ctō veniali t̄ ei⁹ cognitiōe

29

sensibilis motiva. t ad idē mouet ad qđ vis cōcupiscibilis t irascibilis. s̄ ab eis differt. **P**rius qđ sp̄ appetit q̄ delectabili sunt corpori. t q̄ ei nocina sunt refugit. Concupiscibilis vero t irascibilis bene versant̄ monēt. etiā circa bonū vel malū nō delectabile nec nociuū corpori. Secundo qđ sensualitas/magis corpori cōiungit. etq; magis ad carnem dep̄ssia. Et sicut in brutis ita in hoie suo p̄prio motu mouet nec aliq̄ lege strigit. quin sp̄ in appetitu rex ad corp̄ p̄tinētiū/moueat. Nobilis t̄ est in hoie q̄ in brutis q̄ in hoie ei cōvenit aliqliter subiecta esse t obediētē voluntati t rōni. Sed cōcupiscibilis t irascibilis cōiungūt rōni. t p̄t̄ sunt in homine rōne frenant̄ ac regūt̄ virtutib; q̄ in ipsis fundat̄. vt sp̄t̄ p̄t̄ q̄ est in cōcupiscibili. t fortitudine q̄ est in irascibili. **V**is sensibilis motiva/mouēs corporalit̄. diuidit̄ in virtutē naturale. in vitalē. in aīalez. **P**rima sc̄z naturalis motiva est humor̄ mediātib; arteriis q̄ radicātur in epate. t hoc p̄ sp̄m naturale. **S**ecōda sc̄z vitalis/est motiva pulsū mediātib; arteriis. q̄ radicātur in corde. t hoc p̄ sp̄m vitale. **T**ertia sc̄z aīalis est motiva mēbroz mediātib; nervis. q̄ radicātur in capite. t hoc p̄ sp̄m aīale. **E**t fm̄ istoz diuersitatē vt videat̄ dicti sp̄s naturalis vitalis. t aīalis. qui tm̄ vñ t idē est i suba. licz fm̄ cōpatōez dicto nū motuū/diversificet̄ in ratione.

De aliquibus po/

Etentij anime rationalis. **S**t̄ insup̄ sciendū q̄ quātū ad p̄nitem materiā spectat t sufficit̄/potētie aīerōnalis fm̄ ph̄z principalit̄ seu primaria diuisiōe diuidit̄ in cognitiū quā theologi intellectū vocant. t in motiuā quā theologi affectū noīant. Tūc enī potēria aīe/intellect̄ dī/ q̄n est appreheſiua. Et voluntas dī/ q̄n est motiva. **I**te sciendū q̄ aīa q̄sdā vires h̄z separatas a corp̄e. t fm̄ q̄s nō innititur corp̄i. licz eis v̄t̄ viere corp̄e. vt sunt velle t intelligere. Quasdā vero h̄z inseparabiles a corp̄e maxime respectu hoīs q̄ntum ad op̄atōem. q̄ sc̄z aīa extra corp̄us/ eaꝝ op̄atōem exercere nō p̄t̄t̄ sunt vires sensibiles de q̄b̄ supra. **H**ab̄z etiā aliq̄s quo ad sedūtarat̄ vt suntrō. voluntas. libez arbitriū. Aliq̄s vero h̄z q̄b̄ corp̄i p̄misceſ.

vt sunt vis naturalis. vitalis. t aīalis. de quibus supra tactum est.

Vis motiue ani

Emerationalis diuidit̄. **T**insuper sciendū. q̄ vis motua aīerōnalis diuidit̄ p̄ impatiā/in consiliatricē/in affectiūā/t in consiliatricē t affectiūā sil. **P**rima est libez arbitriū t sinderis. sc̄da est rō. tertia est voluntas. q̄ta dī ipse intellectus practicus. De tribus primis solū erigit̄ materia presens facere mentionē.

De libero arbitrio

Libez arbitriū fm̄ Augu. dī facultas rōis t voluntatis. q̄ eligit̄ bonū gratia exīter malum gratia desistētē. In q̄ diffinitōne/ponit̄ rō vt cōsiliari⁹. t voluntas vt impans. Rō enī dicit aliqd̄ ec̄ bonū vel malū. t voluntas facere vel nō facere ipat. **L**e q̄ etiā diffinitōne ac etiā ipsa liberi arbitrij denotatōe/claz est q̄ libez arbitriū/rōez t voluntatē comp̄hēdit. Arbitriū est ipsi⁹ rōis. libertas at̄ est ipsi⁹ voluntatis. **E**st tm̄ circa hoc aduertendū q̄ libez arbitriū duplicit̄ considerari p̄t. Uno mō simplē fm̄ se t suā eētiā. t tūc libez arbitriū/nihil addit̄ supra rōem t voluntatē. Et isto mō cōsiderādo/nō p̄prie sibi cōpeteret diffinitio supra posita. nec p̄prie tūc deberet dici vis aīerōnalis ipatua. **A**lio mō p̄t cōsiderari fm̄ qd̄ t fm̄ qndā relatiōem. et tūc aliq̄ mō addit̄ vltra rōem t voluntatē nō qdē q̄ in rōe t voluntate ponat aliquā nouā q̄litatē esse. s̄ solū qndā liberā t naturalē aptitudinē t facultatē concurretē rōnis/t voluntatis ad aliquē actū. t tūc p̄prie sibi cōpetit diffinitio pdicta. q̄ sc̄z ē facultas siue cōsensus voluntatis t rōnis. **E**t importat̄ seu dicit illa facultas/qđdam dominiū ad aliqd̄ disponendū t faciēdū qđ nō est rōis tm̄ nec voluntatis tm̄. nisi alia cōcomitātē t cōtradicētē. **S**icut per qđdam exēplū. ex cōcursu virtutis man⁹ t virtutis oculi/resultat̄ potestas scribēdi. ad qđ tm̄ altera ipaz virtutū p̄ se nō sufficeret. **G**ic ex cōcursu rōis t voluntat̄/resultat̄ qdā libertas/ siue quoddā dñium ad aliqd̄ disponēdū t faciēdū. ad qđ altera ipaz p̄ se nō sufficeret. **E**t istud prope dicitur libez arbitriū. t tūc p̄prie dī vis

34

Compendiū theologie

motiuā aīrationalis impatiua

est

De sinderisi quid

Siinderisis est vis motiuā seu potētia naturalis aīrationalis que sp̄ nata est figi in superioribus/naturalit̄ mouēs et stimulans ad bonū et abhorreō malū. et in istis nunq̄ est errās. nec s̄m sinderisim est p̄care. Et dicit̄ aliq̄ sinderisim eē p̄sciazel consciē iudiciū. Et dicit̄ etiā vis impatiua q̄r sp̄ de se ip̄at et inclinat ad bonū.

De rōne quid est

Ratio dicit̄ ipsavis motiuā aīrationalis p̄siliatrix discernit cōserēdo inē bonū et malū. et inter bonū et meli. cōpando sc̄enū ad alterę. Et d̄r simul cognitiua et motiuā. Cū enī iudicat aliqd eē bonū vel malū et ibi s̄sistit. tūc dicit̄ cognitiua. Si vero vlt̄ p̄cedat iudicādo aliqd bonū et sc̄enū at. vlt̄ malū et eniteſ. tūc d̄r eē motiuā. Si vero adhuc ampli p̄cedat et nō solū iudicat aliqd eē bonū et fiat. s̄z cū hoc etiā illud fieri appetat. tūc iā trāsit in libeř arbitriū/qd̄ cōprehēdit rōem et volūtatiē. et supra dictū est. Necvis aīe. s. rō diuidi tur in p̄te supiorē et in p̄te inferiore pars supior/cōiter rō supior noīat. Et ps̄ infērior rō inferior. Et licet iste due p̄tes idem sint in re et eēntia. diuersificant̄ s̄m rōz suar̄ opationū seu officioꝝ ac etiā suar̄ dispositionū. sicut diceret de eodē oculo nūc sursum nūc deorsuz aspiciēt. Supior enī ps̄ rōis seu supior rō diuinis et eternis intēdit. inferior vero de trāitoris iudicat et ea disponit. Itē supior ps̄ rōis innit̄ et rōcinat p̄ leges seu p̄rōes diuinās et eternas. utputa hoc est faciēdū vel nō faciēdū q̄r de p̄cipit vel phibet. Nechz̄ motū circa res trāitorias et tpales. nisi inq̄n tū ad eas p̄ modū p̄sili rōes eternas et diuinās deducit. Inferior vero ps̄ innit̄ rōcinat p̄ leges et rōnes hūanas. utputa tale qd̄ faciēdū est vel nō faciēdū. q̄r honestū vel in honestū est. Vel q̄r rei publice expedīt vel nō expedīt. Itē supior ps̄ regit et hinc vocat supior inferior vero regitur et hinc vocat inferior. Sup̄ ps̄ p̄pat hoīade. et sibi cōiter attribuit̄ p̄sensus. q̄r dū rō ad supiora p̄uerit̄/purgat̄ et illūiat̄. dūq̄ rōes etnas cōspicit̄/in bono for-

tificat̄ tr̄igoraſ. Inferior d̄r ps̄ p̄pas mali et ieiue. q̄r dū rō ad hec iſeriora p̄uerit̄ et circa res corpales versat̄. iā p̄ sensualitatē cui p̄iūcta est. molliri incipit et sepe ab eis allicit̄ et trahit̄. Vider enim sibi sp̄ p̄m̄ porrigi. i. illecebrā q̄ est carnalis concupiscentia et delectatio/ vicinam habet.

De voluntate et

Vquadam eius diuisione. Voluntas d̄r vis affectiuā motiuā. s̄mo int̄ motiuā p̄cipua. cū sit generalis motrix omnī vtrū. Cū enī intellect̄ app̄hendit aliqd et bonū/vel et p̄ueniēs. volūtā virib⁹ affixis ip̄sis organis sensuū/imp̄at. sicut est visuā ad vidēndū. auditui ad audiēdū. et sic de alijs sensib⁹. Silt̄ in motu localiyo litas imp̄at p̄tuti aīali motiuē mēbroꝝ. et p̄tuti q̄ est in nervis. et ita mouet ad ambulādū et currēdū et hūmōi filia. In pōtētia aīe nulla est liberior. q̄r nec obligatur organo. nec cogit̄ obiecto. ppter qd̄ dic̄t̄ Aug. q̄ nibil adeo in nrā p̄tā est. sic volūtās. Et diuidit̄ in volūtātē naturālē et in deliberatiū. Prīa sc̄z naturalis dirigit̄ p̄ sinderisim. H̄cda vero s. deliberatiua dirigit̄ p̄ rōem. Et sunt idē in eēntia sed differunt̄ in modo appetēdi seu volēdi. Naturalis ei sp̄ inclinat et instigat ad bonū honestū. et remurmurat̄ et malū. q̄r cuž p̄ sinderesim dirigat̄. immutabilis appetitus ei ad b̄titudinē inclinat. Deliberatiua d̄r p̄ rōis deliberatiōe/aliq̄ adharet bono aliq̄n malo. et p̄t appetit facere hoc vel illō. d̄r deliberatiua. Et s̄m iudi- cū rōis p̄ quā dirigit̄ p̄t ad malū inclinari q̄r sepe p̄tigat̄ rōez̄ in deliberādo decicere.

In primi mot̄ sint

Th̄is sic pl̄p̄ positis vidēdū nunc occurrit de ip̄sis p̄mis motiuā. s. sint p̄tāt̄ que. Qd̄ in effectu est q̄re re. an in sensualitate possit esse p̄tūm̄. cuž ipsa sensualitas hūmōi motiuū p̄cipiūs et subiectū. Circā qd̄ variū sunt modi dicēdi. sed qntū ad hūc tractatū sufficit et agit̄ cōior. Pro cuī declarat̄ est adhuc vltra sup̄ notata sciēdū. q̄r sensualitas in hoc p̄posito dupl̄ p̄siderari p̄t. Uno mō in se et simpli. et isto mō sensualitas in furioꝝ et infantib⁹ sicut et in alijs hoīib⁹ eē d̄r. im-